

Sygn. akt II K 766/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Bartosz Gajewski

Protokolant Małgorzata Łasecka

w obecności Prokuratora --/--

po rozpoznaniu dnia 08.03.2013 r. sprawy karnej

(...) urodz. (...) w G.

syna W. i D. z d. J.

oskarżonego o to, że :

w dniu 8 listopada 2012 roku w L. , woj. (...) kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) 385 po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym o godzinie badania 21:04 -0,67mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu , o godzinie badania 21:36 -0,61 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

I. uznaje oskarżonego T. B. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. występku z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przy przyjęciu , że jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 50 zł (pięćdziesięciu złotych) ,

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku ,

III. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego T. B. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w niniejszej sprawie i na podstawie art. 2 ust.1 i art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 200 zł (dwieście złotych).

UZASADNIENIE

W dniu 07.11.2012 r. wieczorem, T. B. spożył w miejscu swojego zamieszkania nieokreśloną ilość alkoholu w postaci wódki. Następnego dnia, około godziny 19:00 przyjechał do N., a bezpośrednio przed wyjazdem, do kolacji spożył dodatkowo jedno piwo. Wracając z N., w L. oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy policji. Następnie poddano go badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które to badanie wykazało u oskarżonego 0,72 mg/dm³ o godzinie 20:37, 0,67 mg/dm³ o godzinie 21:04 i 0,61 mg/dm³ o godzinie 21:39 alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 20, protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego – k. 3 i k. 4, notatka urzędowa – k. 1, zeznania N. K. – k. 8, A. G. – k. 11, M. D. – k. 12, P. A. – k. 13)

W swoich wyjaśnieniach oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, wykazał skruchę i wyraził zgodę na dobrowolne poddanie się karze.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 20)

Oskarżony nie był dotychczas karany.

Z oświadczenia oskarżonego wynika, że nie cierpi na schorzenia natury psychologicznej, psychiatrycznej lub neurologicznej. Pracuje i osiąga dochód 1 500 Euro miesięcznie.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 20karta karna – k. 31)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego stwierdzić trzeba, że nie ma żadnych podstaw by uznać je za niezgodne z prawdą. W szczególności nie budzi wątpliwości fakt, iż w czasie kontroli w dniu 08.11.2012 r. oskarżony był w stanie upojenia alkoholowego. Jak bowiem sam wyjaśnił, w nocy dnia poprzedniego spożywał wysokoprocentowy alkohol w znacznych ilościach, a nadto w dniu zatrzymania, bezpośrednio przed kierowaniem pojazdem, wypił jedno piwo. Okoliczności ta znajduje pełne potwierdzenie w protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego co do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. W tym stanie rzeczy jego przyznanie się do winy, należało w ocenie Sądu uznać za wiarygodne, tworzące wraz z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym spójną całość.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom z zeznań świadków, którzy potwierdzili wersję oskarżonego oraz zgromadzonym w sprawie dokumentom. Dokumenty zostały sporządzone przez powołane do tego organy w zakresie ich właściwości, a ich treść nie była przez strony kwestionowana, do czego i Sąd nie znalazł podstaw.

Jest więc niewątpliwym, w kontekście ujawnionych dowodów, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona czynu z art. 178a § 1 k.k. zgodnie, z którym, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym podlega karze przewidzianej w tym przepisie. W świetle art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy:

1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub

2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Tymczasem stwierdzony u oskarżonego stan, te minimalne wartości dość znacznie, bo ponad 2 – krotnie przewyższał. Zważywszy zaś, że oskarżony prowadził z pewnością pojazd mechaniczny w ruchu lądowym stwierdzić trzeba, że od strony przedmiotowej wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Analizując zachowanie oskarżonego z kolei od strony podmiotowej zauważyć wypada, iż spożywając alkohol także w dniu zatrzymania i dzień wcześniej musiał zdawać sobie sprawę z tego, że nie powinien jeździć pojazdem. Mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości. W tym stanie rzeczy nie można mieć wątpliwości, że również od strony podmiotowej oskarżony zachowaniem swoim wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 k.k. kwestię wymiaru kary Sąd Rejonowy orzekł karę za przypisane oskarżonemu przestępstwo według swego uznania w granicach określonych ustawą, biorąc pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu. Tak orzeczona kara jest słuszna i sprawiedliwa stanowiąc równocześnie stosowne zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Uznając oskarżonego za winnego przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w kształcie, w którym został z nim uzgodniona na etapie postępowania przygotowawczego.

Odnosząc się do wymiaru tej kary podkreślić trzeba, że Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt przyznania się do popełnienia zarzucanego czynu, nie utrudnianie postępowania, wyrażenie skruchy i uprzednią niekaralność oskarżonego. Natomiast jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę dość wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego oraz fakt, iż poruszał się on w godzinach wieczornych po ruchliwej drodze.

Sąd mając jednak na uwadze okoliczności łagodzące, jaki i obciążające wpływające na wymiar kary uznał, iż wystarczającym dla osiągnięcia wobec niego celów kary będzie wymierzenie kary o charakterze wolnościowym.

Stopień społecznej szkodliwości czynu, który także dla wymiaru kary nie pozostał obojętny Sąd określił na poziomie średni. Zdecydowało fakt, że czyn jego naruszał podstawową regułę obowiązującą w ruchu drogowym, a więc obowiązek zachowania trzeźwości przez kierujących.

Mając na względzie wskazane powyżej okoliczności łagodzące jak i obciążające, Sąd na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku uznając, iż jest to zakaz dostatecznie dotkliwy, który spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę, jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą pozbawionym wyobraźni, niezdiscyplinowanym oraz umyślnie naruszającym zasadę ruchu drogowego - tj. zasadę trzeźwości.

Niebagatelną rolę przy wymiarze kary i środków karnych miał fakt, iż kara oraz środki karne zostały uzgodnione w drodze porozumienia, jakie z oskarżonym zawarł oskarżyciel. Zważywszy zaś, że ustalenia te pozostawały w granicach prawa, Sąd je zaakceptował, orzekając jak w wyroku.

Mając z kolei na względzie sytuację ekonomiczną oskarżonego Sąd, w oparciu o przepisy powołane w wyroku, zdecydował o obciążeniu go kosztami postępowania, w tym wymierzył mu opłaty. Zasadą postępowania karnego jest to, że oskarżony ponosi koszty procesu, który sam swoim zachowaniem zainicjował. Zważywszy zaś, że koszty w sprawie niniejszej są niewielkie, a oskarżony jest osobą dość dobrze zarabiającą, nie było żadnego racjonalnego argumentu, by od tych kosztów go uwolnić. Tym bardziej, że kara uzgodniona jest karą o charakterze majątkowym, a wysokość stawki dziennej, która w istocie zależy od sytuacji majątkowej oskarżonego, ustalono na dość wysokim poziomie 40 złotych (art. 33 § 3 k.k.). W ocenie Sądu zwolnienie oskarżonego od kosztów postępowania spowodowałoby zatem wewnętrzną sprzeczność wyroku.

W tych okolicznościach stwierdzić trzeba, że obciążenie oskarżonego kosztami nie wymagało skorzystania z trybu procesowego z art. 343 § 7 k.p.k. albowiem „zgodnie z art. 335 § 1 k.p.k. uzgodnienie pomiędzy prokuratorem a oskarżonym może dotyczyć jedynie kar i środków karnych, nie zaś kosztów i opłat. W konsekwencji, nawet wówczas, gdy porozumienie obejmuje te kwestie, sąd nie narusza prawa procesowego, orzekając co do nich odmiennie” (Wyrok z dnia 7 lutego 2007 r. Sąd Najwyższy V KK 421/06, z 06.06.1997 r. oraz kodeks postępowania karnego art. 335 § 1 k.p.k.).